

Nyáry Szabó László

Félfiaik és férfiak, avagy az ondógyógyító dió hatóköre (a testre meg a nyelvre)

Kacér kalandozásra hívom most nyelvérzékeny olvasómat a korszerű *félfiasság* világába. Juppiter* monya bizony csiklandós környezet... De nem csak a nevének bőrburkában az!

Mony ide, mony oda! Mekkora lehetett az őshuncut Hétnyüszű Koponyányi Monyók? *Mony* vagy *monyók*? Nem is mony, csak becézett monyók?! De... Mi is az a *mony*? Egészen bizonyosan összefügg a tájnyelvi *tojás* szavunkkal. A *mony* a magyarban olykor a *here* (avagy a *tojás*), olykor pedig (a bihari) *biga*, vagyis a vesszővé meredő *himtag* nevezete. Érdekes egy ábrándosan észvesztő pillanatra földiédznünk Bugát Pál monybegyérítő izmait is 1828-ból! De a *mony(monda)kör* az már egy másik fejezet...

A terméketlenség, illetve a **csökkent termékenyítő képesség** gyakori gond, **vegnyugati világszerte mintegy 70 millió párt érint**. Az esetek felében-harmadában az ok a *félfi* ondójának minősége. A számos ok közül a légszennyezettség, az egészségtelen életmód, de főleg a mérgező, vegyszerrendezett „nyugati” étrend a leg(k)ártékonyabb.

Míg az (ál)élelmiszeripar gőzerővel dolgozik tömeges meddítésünkön, érdemes elmerengeni a termékenységhöz meg annak vesztéhez kötődő alapszavainkon!

Elő hát őszintén e szavakkal meg az értelmükkel is! Az Ondó a Kunságban máig büszkén családnévként is éldegél. Kun alapjelentése azonban igen kis eséllyel azonos a mai magyar köznyelvivel. De átvitt-rejtett értelmében is a termékenységet, a *tizedik gyermeket* hirdeti.

De férfi(ú)-e, ki meddő? Igazi férfi-e, kinek termékenyítő képességében zavara van?

Fi(ú)nak éppen fi(ú), hiszen külső nemi jegyei megvannak, de minthogy a termékenyítő képesség már benne nem „fér” meg, így nem igazi *atyandó fér(j)i*, csak fele annak, tehát szeret(ve félt)ő szójátékkal is csak *félfi*...

Évtizedek óta közismert tény, hogy **az amerikai félfiaik** (a hajdan öntudatos férfiak elfajzott fiai) **jelentős arányban – csaknem felerészben – meddők, illetve csökkent termékenyítő képességűek.**

A „nyugati” – tehát **génpocskolt és agyonvegyszerezett – éttrenden élő, egészségesnek tűnő fiatalemberek úgy javíthatják ondójuk minőségét, ha mindennap elrágcsálnak egy kis csupor(nyi) diót.** Szándékosan és tudatosan nem az *ifjú* szót használom itt, hiszen a *fiatal* eredetileg és valószínűleg annyit tesz, hogy *fiatlan*, azazhogy *fia-tal(an)*, vagyis (még) *gyermektelen*.

A *Biology of Reproduction* lap tudósít arról a vizsgálatról, mely szerint **az egészségesnek tűnő, fiatal, 20-as és 30-as éveikben levő amerikai félfiaikban javult az ondósejtek életképessége és mozgékonyága, ha naponta egy maréknyi (75 grammnyi) diót meg(eszeg)ettek (2).**



Dió (*Juglans regia*) – Juppiter monyai (Rustedstrings képe)

A dió nemzetség 21 faja az Óvilágban Délkelet-Európától Japánig, az Újvilágban Délkelet-Kanadától nyugatra Kaliforniaiáig, délre Argentínaig előfordul. A nemzetség neve, a *Juglans* pedig a *Jovis glans*, azaz a *Juppiter makkja* kifejezésből ered – átvitt értelemben (*fő*)Istennek való termés, de



Jupiter és Júno („Az Istenek szerelmei” képkörből) a bolognai Annibale Carracci freskóján (1597) a Farnese palotában, amely ma a francia nagykövetség épülete Rómában. A termékenységéről is nevezetes római főisten – az *Ég Atyja* – neve egyébiránt helyesen vagy hosszú *ú*-val *Jupiter*, vagy kettőzött „p”-vel *Juppiter*.¹

Juppiter monyaként is értelmezhető. Talán tudtak, de legalábbis sejt(h)ettek valamit a dió termékenyítő erejéről már a régiek is... A latin *glāns* (glánsz) pedig ismerős minden orvosnak, de már kezdő glancban a hallgatónak is: *glāns* (ejt: glánsz, hosszú „á”-val), glándis (femininum) latin szó. Jelentése (tölgy)makk, vagy átvitt értelemben parittyatöltelék

(agyg- vagy ólomgolyó); fiúban meg leányban a hímvessző vagy a csikló makkja:

glāns clitoridis: csiklómakk, csiklamakk; a női csikló makkincaszertű végződése;

glāns pēnis: bigamakk, kukimakk, pöcs(i)makk, fasz(i)makk, kanmakk, fity(ma)makk; a (férfiúi) hímvessző konyhalatín nézetben „makk-képu”, azaz makk alakú végződése.

A tömegétkezdék befüledt olajsütőiben punnyadva tobzódó roncszírok (transzszírsavak) **roncsolják az ondósejteket is**. A *Fertility and Sterility* (1) lap egy tavalyi tanulmányában már igazolta és közölte is ezt. Aki egészséges otthoni főzőcske helyett inkább a multikulti mocsarában fetreng, csak magára vethet!

Most azonban **itt van számukra az új remény: a régi jó dió!** A régi szép Magyarországon egész útszéli fasorokat ültettek belőle, hogy a legszegényebb, kivert vándornak is jusson.

A diódiéta – illendőbben, magyarabban a dióböjt – már 12 héten belül javulást jelent az ondó minőségében: az ondósejtek méretében, mozgékonyágában és életképességében is. Sőt a **dióböjtőlők ondójában még az örök(it(ő))anyag (a gének) hibáinak előfordulása is jelentősen csökkent egyetlen évszak leforgása alatt.**

IRODALOM

1. Chavarro JE, Furtado J, Toth TL et al. *Trans-fatty acid levels in sperm are associated with sperm concentration among men from an infertility clinic* Fertil Steril 2011;5:1794–7.
2. Wendie A., Robbins WA, Xun L, Fitzgerald LZ et al. *Walnuts Improve Semen Quality in Men Consuming a Western-Style Diet: Randomized Control Dietary Intervention Trial* Biol Reprod 2012;87:1–8.

„Oly munkát kell keresni s végezni, amely maradandó emléket hagy maga után; amely állandó, és semmiféle más által el nem homályosítható, különálló egyéni dolog legyen; különálló csillagként ragyogjon az égen – a magyarok égen. Csak így jöhetünk számba a világ nagy versenyében...”

Csontváry Kosztka Tivadar

¹ Szerkesztői megjegyzés: Jupiter nevét magyar szöveggörnyezetben *A magyar helyesírás szabályai* szerint Jupiter formában írjuk.